(168) "कमु कान्तौ" (I-भ्वादिः-443. सक. सेट्. आत्म.)

कान्तिः=इच्छा ।

[1]कामकः } मिका, कामकः-मिका, [3]चिकामयिषकः-षिका, }
[2]कामकः } चिकमिषकः-षिका, }
[4]चङ्कामकः-मिका ; }
चङ्कमकः-मिका ; }

कामयिता-त्री, } कामयिता-त्री, चिकामयिषिता-त्री, } चङ्कामयिता-त्री ; }
कमिता-त्री, } चिकमिषिता-त्री, } चङ्कमिता-त्री ; }

— [5]कामयन्-न्ती, कामयिष्यन्-न्ती-ती ; —

[6]कामयमानः, कामयमानः, चिकामयिषमाणः } चङ्काम्यमानः ; }
चिकमिषमाणः } चङ्कम्यमानः ; }

कामयिष्यमाणः, कामयिष्यमाणः, चिकामयिषिष्यमाणः, }
चिकमिषिष्यमाणः, }
चङ्कामयिष्यमाणः ; }
चङ्कमिष्यमाणः ; }

[7]कान्-कामौ-कामः ; — — —

[8]कामितम्-तः-तवान् , } कामितम्-तः, चिकामयिषितः, } चङ्कामितः } तवान् ;
[9]कान्तम्-न्तः-न्तवान् , } चिकमिषितः, } चङ्कमितः }

---

1. 'कमेर्णिङ्' (3-1-30) इति स्वार्थे णिङ् । अमन्तत्वेन मित्त्वं तु न, 'न कम्यमिचमाम्' (ग. सू. भ्वादौ) इति निषेधात् । अतः, 'अत उपधायाः' (7-2-116) इति वृद्धिः । एवं घञ्यपि ।
2. 'आयादय आर्धधातुके वा' (3-1-31) इति णिङो वैकल्पिकत्वात् णिङभावपक्षे, ण्वुलि वृद्धौ रूपम् । 'नोदात्तोपदेशस्य—'(7-3-4) इति निषेधस्तु न; 'अनाचमिकमिवमीनाम्' (वा. 7-3-34) इति निषेधात् ।
3. णिङ्पक्षे रूपम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र बोध्यम् ।
4. यङन्तात् ण्वुलि 'नुगतोऽनुनासिकान्तस्य' (7-4-85) इति अभ्यासे नुक् ।
5. णिजन्तात् 'णिचश्च' (1-3-74) इत्युभयपदी, न तु णिङन्तात् ।
6. शानचः शित्त्वेन आर्धधातुकत्वाभावात् नित्यं णिङ् । णिङो ङित्त्वात् 'अनुदात्तङित आत्मनेपदम्' (1-3-12) इति आत्मनेपदमेव ।
7. णिङन्तात् शुद्धाच्च धातोः क्विपि 'अनुनासिकस्य—' (6-4-15) इति दीर्घः । 'मो नो धातोः' (8-2-64) इति नत्वम् ।
8. णिङ्पक्षे 'णेरनिटि' (6-4-51) इति निष्ठायां णिङो लोपः । सूत्रे 'णेः' इत्यनेन णिङोऽपि ग्रहणम् ।
9. णिङभावपक्षे, धातोरुदित्त्वात् क्त्वायाम् इड्विकल्पः । तेन 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधे, 'अनुनासिकस्य—' (6-4-15) इति दीर्घे च रूपम् ।